

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۳/۲۲

عبدالرحمن فرقانی

کورنا؛ د عبادت له ادا کول د ژوند تر مصوونیته

کورنا باید د الله تعالی پر تقدیر باندي د کلک ایمان ترڅنگ جدی ونیسو. د کورنا سره باید د احساساتي برخورد پرځای منطقی برخورد وکړو، تر څو ځان په خپل لاس هلاکت ته ورنه کړو. په دې برخه کې د نقل(وحی) لارښونه عقل ته چې د وحی پر احکامو د پوهېدو لپاره تر ټولو مهمه وسیله ده، دا ده، **[ولا تلقوا بايديکم الی التهلکه..]** یعنی پخپله ځان د مرگ خولي ته مه اچوئ! یا په بل عبارت پخپل لاس ځان مه وژنئ!.

په کار ده، چې د نړیوالو صحي سیسټمونو او نظامونو وقایوي لارښوني په خپل ژوندانه کې په دقیقه توګه عملی کړو، د عامه مصلحت لپاره د حکومت لارښوني ته په غور پام وکړو. که نن د انسان علم او عقل د نوموړی وبا د مخنیوی څخه بې وسه او عاجز دی، خو سبا به د الله تعالی په مرسته د خپل صبر، حوصلې، زیار او مبارزې په پایله په دې قادر شي، چې د نوموړی وبا مخنیوی وکړي. په دې لیکنه کې هڅه کوو، چې د دیني او اخلاقي ستونزو تداخل او هغه دیني ستونزې چې د کورنا د وبا په هکله مطرح کېږي، په تېره بیا د جوماتونه تړل او د ډله ییزو دیني مناسکو لغوه کول وڅېړو. دا تاسو او دا هم د لیکنې تفصیل:

ټوله نړی دکورنا د ویروس د چټکې خپرېدا له امله اندېښمنه ده. ورځ تر بلې یې مرگ ژوبله زیاتېږي. نوموړي نړیواله وبا د بشري تاریخ په لړ کې نوی نه ده، نړی د عمر ابن الخطاب په زمانه کې دې ته د ورته وبا شاهد پاتې شوي ده، چې بیا یې لړی په بېلابېلو زمانو کې ادامه پیدا کړې ده. مور په خپل تاریخ کې دوه مشهور طاعونونه پېژنو:

لومړي وبا د "عمواس" طاعون دی، چې د ۲۵-۳۰ زره وګړي یې له منځه یوړل چې د قربانیانو له ډلې یې دوه مشهور اصحاب معاذ بن جبل او ابی عبيده ابن الجراح هم وو. نوموړي وبا په ۱۷-۱۸ هجري کال کې د فلسطین په یوه واره کلي "عمواس" کې پیل او بیا ټول شام چې هغه مهال لویه سیمه وه خوره شوه. د دغې وبا پر مهال د مسلمانانو سره د خپل ځانونو د خونديتوب او د عبادتونو د ادا کولو په هکله ګڼ شمیر پوښتنې راولاړې شوې وې، چې د نوموړي وبا په هکله مشهور مستشرق "یوسف فان اس" هر اړخیزه څېړنه تر سره کړې ده او په هکله ځانګړی کتاب په آلماني ژبه لیکلی دی.

دوهمه وبا هغه لوی طاعون دی، چې په ۱۳۴۸ میلادی کې په اورپا کې د "تور مرگ" په نامه وپېژندل شوه. چې دهغه مهال د اوسیدونکي درېمه برخه یې له منځه یوړل! نومړي وبا هم د مورخینو ا لیکوالانو پام ځانته واړاوه او په اړه یې ګڼ شمیر کتابونه لیکل شوي دي. و باګانو په اړه ډېری داسې مورخینو او لیکوالانو هم لیکني کړي دي، چې دوی یې هم د قربانیانو له ډلې ګرځېدلي دي، لکه ابن الوردی، الحلبي او تاج الدین السبکي چې د جمعې په ورځ یې دخطبه وینا واوروله. د شنبې په ورځ په وبا مبتلا او د سه شنبې به ورځ وفات شو.

په ټول کې وبا ګڼ شمیر پوښتنې د خلکو سره را منځته کوي، چې ځینې یې طبي، ځینې یې دیني، ځینې یې اخلاقي.. وي، که مور د کورنا د وبا په هکله څیر شو دې ته ورته پوښتنې دخلکو سره ډېرې شوي او په بېلابېلو محافلو کې مطرح کېږي، خو تر دېره په اسلامي نړی کې یې اخلاقي بحث چې په طبي ډګر او یا طبي اخلاقیات ډګر کې خپل ارزښت لري، لږ تر سترګو کېږي یا په بل عبارت کم مطرح کېږي!.

په عمومي وباګانو کې چې ټوله نړی ګواښي، تر دېره طبیب د آني او فوري حل څخه د عاجزتوب له امله حل لاري نه شي وړاندې کولي په داسې حال کې چې د دین علماء خپل دیني تفسیرونه او دلایل او د وبا سره د راکړې ورکړې وړاندیزونه وړاندې کوي.

په ټول کې ملا او فقیه د وبا په اړه د اړوندو احادیثو او دوبا سره د سلفو د سلوک او چلند په لټه کې کېږي. او لاندې پوښتنو ته د ځواب ویلو هڅه کوي: آیا اللهی قدر او پرېکړي ته تسلیم شو او که ورسره مقاومت وکړو؟! آیا وبا اللهی

د پانو شمېره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په څیر و لولی

سزا ده، که اللهی رحمت؟ آیا نوموړي وبا اللهی فعل او یا غیبی فعل دی، که داسې ویروس دي، چې لاملونه او اسباب یې معلوم دي؟ آیا د وبا په اړه زموږ ارزونې د هر چا د خپل اعتقاد پر بنسټ توپیر کوي او که په دې هکله د ټول خلکو په تړاو حکم یو دی؟

په تاریخي لحاظ طاعون یا وبا داسې معما پاتې شوي چې پرې پوهېدل گران دي. بېلابېل تفسیرونه یې په اړه شوي دي. خو په ټول کې یا پر مادي او یا هم پر دیني اسبابو یا لاملونو راڅرخېږي؛ چې مادي اسباب یې تر دېره طبی او یا نجومی تصوراتو او تفسیرونو ته ورگرځي. فیلسوف او طبیب "ابن سینا" طاعون داسې تفسیر کړی دی: "طاعون د هغه هوا د جوهر فساد څخه عبارت دی، چې د روح لپاره ماده او ادامه ده". او ځیني نجومپوهان یې بیا اسباب د ستورو او سیارو په حرکت پورې تړي، څرنگه چې مورخ "ابنایاس" ورته اشاره کوي: نوموړی د کال ۹۱۹ هجري کال د طاعون په هکله وایي "کوم مهال چې لمر د حمل میاشتي ته ولېږدول شو، نو طاعون را څرگند شو" یعنې د پسرلي فصل په لومړیو کې. بنایي نومړي تفسیر هغه مهال دومره رواج و، چې کوم قوی استدلال ته یې اړتیا نه لېدل کېده.

خو طبیب "ابن نفیس" بیا د طاعون درامنځته کېدو اسباب هم آسماني او هم ځمکنی گڼلي دي. ځمکنی یې د هوا له کرکتیا څخه عبارت دي او آسماني یې نجومی یا ستورلوري اسباب دي، چې د اوږي او مني په پای کې دا حرکت لېږدېږي.

د مادي اسبابو څخه لېږي، ځیني فقها، محدثین او دینپوهان چې د نوموړي ښکارندې په اړه لیکني لري بیا موضوع له دیني اړخه تفسیروي. "ابن حجر العسقلانی" په خپل کتاب "بذل الماعون فی فضل الطاعون" کې وایي: "چې طاعون ستاسو د دښمنانو (پېریان) د فریب له امله رامنځته کېږي" د هغه حدیث پر اساس چې په دې هکله روایت شوی دی. نوموړي په دې ټینگار کوي، چې طبییان د موضوع د تفسیر په اړه معذور گڼل کېږي. ځکه د دې ښکارندې تفسیر د مشاهدې او تجربې پر اساس نه بلکې د وحی پر اساس شونی دی.

د کتاب د لیکلو موخه یې هم د طاعون په اړه د احادیثو د راټولول، د احکامو بیانول او ورباندې تبصره کول وو، او چا چې د لومړي ځل لپاره د طاعون په هکله احادیث راټول کړل، هغه "ابن ابی الدنيا" چې کال ۲۸۰ کی وفات شوی دی.

خو سره له دې بنایي ابن حجر العسقلانی هڅه کړې ده، چې د طبییانو د خبرو او نظریاتو او نبوي احادیثو تر منځ پرته له تناقضه همغږي رامنځته کړي. د بېلگې په توگه د پېریانو فریب څرنگه چې طبییان یا طب یې تفسیروي، د انسان په بدن کې د طاعون د اغیز او تاثیر له امله رامنځته کېږي. خو حقیقی او ریښتني سبب یې بیا انسانانو ته د پېریانو کرکه او دښمني گڼل شوي ده.

ځیني نور تفسیرونه بیا پر دې باور دي، چې طاعون د گناهونو د خپرېدو له امله رامنځته کېږي. خو نوموړي تفسیرونه بیا متزلزل او نه همغږي پاتې شوي دي. په داسې حال کې چې طاعون په پرلپسې توگه د بشریت به ژوندانه کې رامنځته کېږي او د بې شمیره انسانانو ژوند اخلي. او د صحابی او نه صحابی، کافر، اهل ذمه او مسلمان، تر منځ توپیر نه کوي. کوم چې ټول د مملوکي عصر پر مهال د مسلمانانو ترڅنګ راووتل او الله تعالی ته یې د بلا او وبا د پورته کېدو دعا کوله.

دکورنا دنوي ویروس په اړه ځیني کوبنښ کوي، چې ایډیولوژیکي تفسیرونه وړاندې کړي، کوم چې د دوی له خپل لیدلوری سره اړخ لگوي. د بېلگې په توگه کورونا د چین لپاره د مسلمانانو پر وړاندې د دوی لپاره سزا ده! او کله چې کورنا وبا تر چین ووتله نوموړي تفسیر خپل ارزښت له لاس ورکړ. همد رنگه ځینو نورو کوبنښ وکړ، چې نوموړي ښکارنده د خپل لیدلوري لپاره وکاروي. د بېلگې په توگه صحي قرنطین هغه علمی اعجاز دی، چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم د ټولو څخه وړاندې پرې عمل کړی دی. څرنگه یې چې د طاعون د ځای پر نه وتلو او نه ننوتلو حکم کړی دی.

او یا د حجاب د فرضیت سره مناسبت لري!، په داسې حال کې چې اوس نر او ښځې دواړه ماسک اغوندي. آن دا چې دشعه گانو لپاره بیا د ویروس خپراوي د امام مهدي د راڅرگندېدو لامل گڼل کېږي! د نومړي ښکارندې تفسیر د دیني تفسیرونو تر برېده منحصر نه پاتې کېږي، بلکې سیاسي تفسیرونه هم په دې اړه وړاندې کېږي، لکه د امریکا او چین بیلوژیکه جگړه د یوه او بل پر وړاندې!

خو د وبا پوهني عصری علم بیا نوموړو ټولو تیرو یا زرو بېلابېلو تفسیرونو ته د پای ټکی ږدي؛ وبا پوهنه وروسته له دې چې ابن سینا پکې نظروړکړي، یو پرمختللی علمی او تخصصی ډگر څرځېدلی دی. او د کورنا پر وړاندې اوسنۍ بې وسي موقته بې وسي ده، ځکه د کشفی علم امکانات اوس ډېر پراخ دي. او دا د پراخو او مترکمو زیارونو او په دوامداره زده کړه باندې د انسان د ایمان پایله ده. او نوموړي امکانات یوازې تفسیري نه بلکې وقایوی او درملیز هم دي.

اوسنی حاکم وضعیت له موقت ناکامی څخه پرته بل تفسیر نه لري؛ له یوه اړخه له دې پرده پورته کوي، چې د وباگانو کمښت او نه پېښېدل د علم له پرمختګ سره تړاو نه لري. بلکې وباگانو او ویروسونه هم کېدای شي په داسې ډول پرمختګ او نوښت ولري، چې د علم د پرلپسې پرمختګ، د نړۍ له نېږدیکت او د الوتکو له حرکت سره همغږي

ولري، تر څو د انسان د علم که هر څومره يې پرمختگ کړی وي له محدوديت څخه پرده پورته کړي، او همدا راز د علم د پرمختگ د گټو تر څنگ د علم د پرمختگ له زيانونو پرده پورته کړی.

او دغه اوسنی حاکمه يې وسي په حقيقت کې شته صحي سيستمونه او نظامونه په نښه کوي. چې په يوه وخت کې د دغو ډېرو ناروغانو د درملني وس نه لری. او له دې کبله مور د بې شميره قربانيانو شاهد يو او په دې کې هم شک نه شته چې د قربانيانو شمير د يوه هېواده تر بله - د صحی سيستم او نظام، صحی او وقايوي سيستونو او د افرادو التزام نوموړو سيستونو ته - د توپير پر بنسټ توپير کوي.

سره له دې چې د ناروغيو ساريتوب هر چا ته روښانه دی، خو بيا هم ځيني د نه ساريتوب پر حديث استدلال کوي او د جوماتونو تړل، د جمعی او جماعت لمانځه ځنډل غیر شرعي برېکړه گڼي. څرنگه چې حاکم المطيري او نور د سلفيت پلويان د هغو رسمي پرېکړو په مقابل کې د مخالفت دريځ خپل کړ، چې په سوريه، کویت، مصر او اماراتو او نورو هېوادونو کې د کورنا وایروس د مقابلې لپاره تر سره شوي او د هغه فتوی پر وړاندې چې د مسلمانانو د علماوو د اتحاد له لوري صادره شوه، او د جوماتونو د تړلو او د جمعی د لمانځه او جماعت د لمونځونو د ځنډولو پر جواز تصريح کوي، هغه اتحاد چې د اخوان المسلمین پلويان گڼل کېږي. د یادونه وړ ده، چې ورته فتوی د امارات د فتوی له مجلس او مصری دار الافتاء څخه هم صادره شوي ده.

خو د نارغيو د ساريتوب په اړه تر ويا پوهني علم وړاندې هم زور بحث او مناقشه شتون لري. سره له دې چې گڼ شمير احاديث شتون لري، چې د نارغيو په ساريتوب دلالت کوي. او د "لا عدوی" د حديث په اړوند د علماوو دريځ توپير کوي. ځيني د نارغيو ساريتوب نفي کوي، څرنگه چې "شهاب الدين بن ابی حبله" چې په کال ۷۷۶ کې وفات شوی دی او همدا راز "ابن حجر" په خپله رساله کې چې د طاعون په هکله يې ليکلي ده. او ځينو بيا ساريتوب ثابت کړی او تاييد دی، لکه "ابن خاتمه او لسان الدين بن الخطيب" په خپله رساله کې د طاعون په هکله يې ليکلي ده.

اړ يو ووايو، چې د نارغيو ساريتوب او نه ساريتوب طبی مساله ده، او د نبوت له دندو څخه نه گڼل کېږي. او په هکله د ويا پوهني نوي علم پرېکړه کوي. خو بايد ووايو، چې اعتقادي ابعاد هم لري، چې د نبوت د اساسي دندو څخه گڼل کېږي، تر څو د خلکو عقیده سمه کړي. په ځانگړي توگه د ساريتوب په اړه د نجومی او طبي تفسير شتون، چې له الهی قدرت څخه يې په بشپړه توگه بېلوي. همدا راز ټولنيز اړخ هم لري، په دې معنا چې ساري ناروغي ټولنه شله وي، د ژوندانه بهيرونه او مسووليتونه او ديني مناسک په ټپه دروي.

او ځينو علماوو په ويا کې ساريتوب په عملي ډول څېړلی دی؛ "شمس الدين المنبجي" چې په کال ۷۸۵ کې وفات شوی دی، په خپل اثر کې چې د طاعون په اړه يې ليکلی دی د هغو خلکو عمل يې غندلی دی، چې خلک يې د د لوی طاعون لپاره په يوه ځای کې د دعا لپاره را ټول کړل او طاعون په دې کار سره نور هم خور شو.

جالبه دا ده، چې "ابن حجر" هغه څوک چې د نارغيو د ساريتوب مخالف دی د وایروس په سرايت اعتراف کوي کوم مهال چې د "المنبجي" په نظر باندې تبصره کوي او وايي: او دا زموږ په زمانه کې هم پېښ شول کوم مهال چې په کال ۸۳۳ هجري کې په قاهره کې لوی طاعون رامنځته شو، او د مرو شمير په يوه ورځ کې تر څلوېښتو کسانو کم ؤ، خو کله چې بيبان ته ووتل لکه د استسقا د لمانځه لپاره نو مياشت تېره نه وه، چې په قاهره کې په يوه ورځ کې د مرو شمير تر زرو کسانو واوښت. او علت يې د وایروس ساريتوب ؤ. او نن د وایروس خپراوي تر بل هر وخت د لېږد و سايلو په او د خلکو د ټولنو په مرسته چټک شوی دی.

او د "المطيري" د تيروتنو څخه د بېلگې په توگه دا ده، چې د تاريخ په اوږدو کې د جوماتونو تړل نفي کوي. او په لږ پلټني سره مور په آسانی سره دوی مشهورې پېښې موندلی شو، چې پکې جوماتونه تړل شوي دي: لومړي پېښه په کال ۶۵۶ هجري کې کوم مهال چې تيار بغداد ښار ته ننوتل. "ابن کثير" او نور مورخين روايت کوي: د يوې مياشتې لپاره په بغداد کې د شديد ډار او پراخه مرگ له کبله جوماتونه وتړل شول، د جمعی او جماعت لمنځونه تعطيل شول.

او دوهمه پېښه: په کال ۱۲۱۵ هجري کې څرنگه چې مورخ "عبدالرحمن الجبرتي" د شيخ "حسن العطار" څخه په مصر او شام کې د طاعون د پېښو په اړه روايت کوي: "بازارونه وتړل شول. او ټول خلک په مرو، جنازه کونکو او ناروغانو... و ویشل شول، علماء، لوستونکی، چارواکي، د حرفو خاوندان.. ټول مړه شول، په جوماتونو کې آذان او امامت وځنډول شول. او پاتې خلک پر نورو چارو مشغول شول...".

په کار ده، چې د جوماتونو د تړلو او د شرعی تکليف د الغاء تر منځ توپير وشي. مجال نه شته چې د جمعی د لمانځه د الغاء په هکله بحث وشي، ځکه چې د جمعی لمونځ خپل بدیل لري او هغه د ماسپښين لمونځ دی؛ او که اصل - د جمعی لمونځ - د شرعی عذر لپاره او يا د وقايوي سياست يا عمومي مصلحت لپاره، ځنډول شي، نو بدیل يې چې د ماسپښين لمونځ دی، واجبيږي. څرنگه چې دجماعتونه او له ډلې يې د جمعی لمونځ وجوب يوازي په جوماتونو پورې نه محصورېږي، تر څو يې تر سره کېدل او نه تر سره کېدل د جومات په پرانېست پورې اړه ولري.

واقعيت د امر دا دی، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم خلکو ته د زيان او ضرر پر مهال امر کړی دی، تر څو به خپلو کورونو کې لمونځ وکړی. او په دې برخه کې د جمعی او نورو وختونو د لمانځه په منځ کې توپير نه شته؛ ځکه مساله په ډار، زيان، گواښ او ضرر پورې تړلې ده، نه هم د پرېښي يا ځنډول شوي عبادت په نوعيت پورې. او که

چېرې دا چاره په ډېر کم ضرر او زیان ، لکه ورنښت، د وړې او پياوړ خوراک.. کې جواز لري. نو په اولی صورت د وبا او ساري نارغیو چې د پراخ هلاکت موجب گرځي، که څه هم چې ځینې وخت د گمان تر برېده وي د زیان په اړه جواز لري. په داسې حال کې چې امام الخطابی وايي: " دجمعي لمونځ فرض کفایي دی. که یې یوه ډله یې ادا کړي د نورو خلکو له غاړې ساقطېږي او په دې توگه نوموړي دیني رسم برخای کېږي!".

په دې اړه د دیني عبادتونو د الغاء یا تعطیل مخالفین دا خبره له پامه غورځوی، چې وبا ساري ناروغي ده، د یو کس ناسم تصرف د زرگونو خلکو د مرگ لامل کېدای شي. او دا له پامه غورځوي، چې د حکومت او صحي سیستمونو او نظامونو لارښوني د عامه مصلحت لپاره وړاندې کېږي.

ابتلا انسان متحانوي. ځینې انسانان الله تعالی ته رجوع کوي. د توبې او دعا لار خپلوی. د نورو سره همکارۍ او کمک کوي. او ځینې نور بیا د دنیا سره خپل تړاو او مینه پالي.

ژباړه، لیکنه او تصرف:
عبدالرحمن فرقانی